

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequalis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XCVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Non estis de mundo, Joh. 15. vtere mundo, sed vide ne capiatis à mundo, 1. Cor. 7. v. 31. Tum exitus noster ex hoc mundo erit introitus in patriam cœlestem. Rogandus dominus sponfus, vt nos mox ad æternas nuptias introducat, Matth. 25.

Canendum cum ecclesia sponsa Christi Cantic. 1. v. 4. Trahe me post te, curremus post te. Etiam veni Domine Jesu, Apoc. 22. in fine AMEN.

THEMA XCVI.

Apocal. 7. v. 16. 17.

Non esurient neque sitient amplius, nec cadet super illos sol neque vllus aestus. Quoniam agnus qui in medio throni est, pascet illos & deducet eos ad viuos fontes aquarum, & abster surus est Deus omnem lachrymam ab oculis eorum.

DISPOSITIO.

Inter officia Christianorum, maxime vèro Pastorum, non minimum est *consolari*. 1. Thess. 6. v. 14. Consolantur autem non modo priuatim ægros, pro varietate afflictionum quarumuis, præsertim spiritualium: verum etiam publice, quando finem scripturæ explicant, qui habetur Rom. 15. v. 4. Cum vèro & hæc afflictio sese offerat viuus & obitus suorum lugentibus, qualis defunctorum status futurus sit post hanc vitam: hic quoque firmo solatio opus erit.

Quia igitur in subsidium viuorum funera comitantium habentur conciones funebres, vt consolationem quoque accipiamus, dum erudimur, quod non male cum defunctis agatur. (ad quem scopum etiam collimat prælectus textus) agite de his rebus sermonem instituemus & dicemus:

1. Quanta sit defunctorum felicitas.
2. Vnde illis tanta felicitas,

L. Paris.

I. Pars.

Veretes Ecclesiastici scriptores, vt & moderni vnanimiter fatentur, quod in describenda fœlicitate piorum in altera vita potius sciamus, quid non sit, quam quid sit; quia oculus non vidit, auris non audiuit, Esa. 64.

Sic quoque Joanni Theologo reuelatę sunt visiones, vt nobis reueler potius, quid non sit, quam quid sit. Ineffabilis enim & inæstimabilis est fœlicitas illa.

Ideoque dicit hic Joannes de electis, qui pro nomine Christi persecutionem sustinuerunt, quod fœlicitas eorū in hoc consistat, videlicet, *non esurient neq; sitient amplius, nec cadet super illos Sol, nec ullus aſtus*: imo & lachrymę abstergentur.

Comparisonem instituit Apostolus vitę huius ærumnosę, & alterius felicitis ac glorioſę

1. In hac vita esurimus. Non solum pauperes qui non habent, vnde panes emanat, sed & diuites, qui tempore famis non possunt comparare pro præsentibus nummis vitę huius.

In primis id vsu venit in obſidionibus urbium, in castris militaribus ob commearuum interclusionem. Nec vero hos, sed & eos, qui domi in pace decumbunt, ob accedens quoddam morbi esuriam pari necesse est.

In altera vero vita corpora nostra non indigebunt amplius cibo, quia nec esurient amplius. Non sentient aliquid mali.

2. In hac vita sæpe incensum flagrat cor siti, vt lingua adhæreat palato, vtque vix loqui præ ariditate gutturis valeamus. Hęc qualis sit passio ac afflictio si optime norunt, qui per loca arida & æstuantia tempore æstatis iter faciunt, vbi nullum flumen, non riuius vel puteus præſto est, vnde sitim restinguere possint.

In militia, & locis siticulosis, regionibus scilicet calidissimis, sæpe multi occumbunt ob penuriam aquarum. Vide quid Sifaræ sitienti acciderit, Jud. 15. vers. 8. Maior vero afflictio, si ad manum est aqua, & hanc non

possumus per guttur dimittere, nec internam sitimrefringere.

In altera vero vita, vt nec esuries ita nec sitis pios vexabit, sed bibent nectar illud immortalitatis, accubituri in regno Dei, iuxta promissionem, Luc. 22. v. 30.

3. In hac vita sæpe de die Sol nos adurit, æstusque immensus nostra corpora ita affligit, vt marcida ac flaccida tantum non collabuntur; imo sæpe mortem accelerat æstus solis. Vide Job. 7. v. 2. Vmbra quærit mercenarius. Moritur puer Sunamitidis nimio æstu, 2. Reg. 4. v. 19. Vide Jonam, Jon. 4. v. 8.

In altera vero vt nec Sole externo opus erit, ita nec æstus ullum pin sentient: sed vbi per ignem & aquam tribulationis transierimus, Psalm. 66. v. 12. perueniemus in refrigerium cœleste ac spirituale, in quo lucebit Sol iustitiæ Christus.

4. In hac vita lachrymas profundimus, quamdiu per vallem lachrymarum peregrinamur, Psalm. 84. Prima vox fletus, Sap. 7. v. 3.

Est quadam flere voluptas:

Expletur lachrymis egeriturq; dolor.

Plorabitis & lamentabimini, Joh. 16.

Fleuit Christus, Luc. 19. & Joh. 11. Fleuit vidua in Nain. Luc. 7. Fleuit etiam David Heros, in maxima perturbatione, 2. Sam. 12. & 15 v. 30.

In altera vero vita absterfurus est Deus omnem lachrymam ab oculis piorum.

Sensus horum omnium & summa summarum est: Nihil profusus felicitatis piis deerit: neque quidpiam calamitatis eis accidet. Non dolor non luctus, Apoc. 21.

LOCVS.

Qualis status futurus sit piorum in altera vita? Longe videlicet optimus & felicitissimus, vbi nihil eorum desiderabitur, quibus in hac vita indigemus, & magno sæpe cū dispensio earemus, mala aberunt, quæ in hac ærumnosa vita homines perpetuo tolerare ac perpeti coguntur.

In

In summa status erit omnium bonorum copia seu aggregatione perfectus ac plenus. Oculis non vidit, Esa. 64. Hinc felicitas piorum seu æterna vita vocatur, Psalm. 16. Abundantia deliciarum, seu plenitudo & saturitas omnium rerum expectandarum.

Christus erit omnia in omnibus, 1. Cor. 15. Videbimus Deum facie ad faciem, 1. Cor. 13. 1. Joh. 3.

V S V S.

Mirum profecto, si vel ad vnicum momentum nedum diem vel horam cupiamus differre, aut prorogare terminum vitæ nostræ miseræ, cum à Domino auocatur. *Wer ist sonst genugsam da ein Hungergrub ist?* Nemo delectatur locis aridis vbi non est aqua, aut vbi aqua est amara, aut limosa, aut male olens, aut sanitati inconueniens: sicut 2. Reg. 2. 19. Curigitur hic morari cupimus?

II. PARS.

Rationem reddit Joannes, cur illi, qui persecutionem passi sunt, atq; fortiter sustinuerunt in his terris æstum solis, famen ac sicim, porro futuri sint immunes ab his calamitatibus in altera vita scilicet. Quoniam *Agnus pascet eos* qui stabunt ante thronum gratiæ hoc est, *Filius Dei*, qui in medio throni (ceu Rex aliquis in sui regni medietullo gubernat & administrat omnia, cuius de victu iuter cætera pspiciens) nos in cælestes Dei patris mansiones trãslatos, faciet cohæredes æternorũ bonorum patris sui, disponens nobis regnum cæleste ceu legatum promissum in nouo testamento, & sigil sacramentorũ confirmatum, vt sedeamus cum illo, edamus & bibamus, perfruentes delitiis cælestibus in perpetuum.

Verba hæc alludunt ad Psalm. 13. Dominus parauit in conspectu meo mensam aduersos eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebrians, quam praeclarus est, &c. Deinde: quemadmodum agnus factum vberibus suis cibatur & potatur: sic Christus agnus

suos electos recreabit, cibabit, & potabit affatim, qui pendebunt ab ipso. Addit præterea: deducet eos ad viuos fontes aquarum: his verbis rursus alludit ad Pastorem, qui non solum pascit oves, sed & ad aquas limpidas ducit refectiois loco, ne fitis ardore contabescant, Psalm. 25. Ita Christus suos eo deducet vbi *fons aqua viva* erit splendidus, tanquam crystallus procedens de sede Dei, & agni, Apoc. 22. v. 1.

V S V S.

Discimus, verum esse, quod Rom. 8. Paulus ait, non reputo pares afflictiones esse huius vitæ ad gloriam illam, quæ reuelabitur nobis illic. At vnde id accidit electis? à Christo ab agno. Qualis illa gloria futura sit, adumbrat nobis hic textus sub similitu diuæ epulæ splendidæ, vbi abundantia victualium & poculentorum, Quis autem instruit mensam? Christus.

De hoc conuiuio etiam Esaias scribit, Esa. 2. vers. 6. Faciet Dominus exercitium omnibus populis conuiuium pinguium medullatorum, ac vini defecati. Ibi certe de regno Christi vaticinatur.

Computatur istud gaudium seu felicitas alterius vitæ nuptiis Psalm. 45. Matt. 22. & 25. & Apoc. 19. Nuptiæ agni describuntur. Vbi omnia Christo tribuntur. Quia tum agnus seu sponsus suam sponfam deducet secum in patriam, vbi cohabitatio posthac seu mansio erit perpetua, &c.

Vsus huius loci est. 1. Vt grati simus agno, Christo nostro, qui tulit peccata mundi, Joan. 1. Et nunquam obliuiscamur horum beneficiorum.

Et quomodo vnquam dignas cantabimus agno nostro Jesu Christo laudes? Qui vero cum agno ambulare volunt, vestiantur albis, id est, studeant pietati innocentia. Vide Apoc. 3. & 7. v. 9. & 14. 15. &c.

2. Facient etiam hæc, vt patienti animo feramus pon:

pondus atque æstum dici, seu temporis huius & vt libenter famem ac sitim toleremus: sicq; Christum agnum nostrum imitemur, de quo Esa. 53. v. 7. Nam abunde compensabuntur nobis omnia in altera vita, Psal. 36. v. 9. Filii hominum inebriabuntur ab vbertate dom^o tuæ & torrente voluptatis eos potabis, quoniam apud te est fons vitæ, &c.

Simile. Viator seu tabellarius principis alicuius, qui in itinere æstum rulit, vt siti & fame fere contabuerit, quando venit in arcem, & affatim illi cibus ac potus apponitur tum non amplius pœnitet illum exantlatorum laborum; quanto minus pœnitebit nos in valle lachrymarum sustinuisse aliquid mali, fame ac siti laborasse, qui in regno gloriæ accubituri sumus cum Abrahamo, Isaac & Iacobo perfruituri cœlestibus epulis, Luc. 21.

F I N I S.

THEMA XCVII.

Apo. 14. v. 13.

Beati mortui qui in Domino moriuntur amodo: Etiam dicit spiritus vt requiescant à laboribus suis, opera enim illorum sequuntur illos.

D I S P O S I T I O.

Meliorem esse diem mortis die natiuitatis Salomon sapientiæ nomine clarus scriptum reliquit, Eccl. 7. v. 2.

Id licet videatur absurdum esse, quia maius gaudium nato homine Joan. 16. v. 21. suboriri solet, quam mortuo & sublato eodem: attamen in rei veritate, dies mortis longe præferendus est diei natiuitatis: Quia per natiuitatem in vallem lachrymarum venimus, vbi luctus semper luctum ac dolorem excipit. Contra vero Joannes testis est, quod per mortem pii (de quorum obitu hic sermo est) promoueantur ad longe feliciorum statum, quam qui sicut in hac vita.

Itaque cum magnus ille Joannes, imo Angelus Dei,

Zz 4

non